

Το Πουινσέτια – Ένα Σύμβολο των Χριστουγέννων

Автор(и): Растителна защита
Дата: 12.12.2023 Брой: 12/2023

*Το αστέρι των Χριστουγέννων ή αστέρι της Βηθλεέμ ονομάζεται έτσι όχι μόνο επειδή ανθίζει τα Χριστούγεννα, αλλά και επειδή τα βράκτεά του σχηματίζουν το σχήμα ενός αστεριού. Η πατρίδα αυτού του αξιοσημείωτου λουλουδιού είναι οι τροπικές περιοχές του Μεξικού και της Γουατεμάλας, αλλά το φυτό απέκτησε την πραγματική του φήμη στην Αμερική και τη Δυτική Ευρώπη, όπου έχει γίνει σύμβολο των Χριστουγέννων.**

Ένα από τα σίγουρα σημάδια ότι πλησιάζουν τα Χριστούγεννα είναι η εμφάνιση της ποινσέτίας (*Euphorbia pulcherrima*) σε όλα τα ανθοπωλεία, τα σπίτια και τους αστικούς διακοσμητικούς χώρους. Και αν και οι τροπικές περιοχές του Μεξικού και της Γουατεμάλας θεωρούνται η πατρίδα του φυτού, το λουλούδι με τα βαθυκόκκινα φύλλα έχει γίνει ένα παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο σύμβολο στην Αμερική, τη Δυτική Ευρώπη, και εδώ και

αρκετά χρόνια και στη Βουλγαρία. Η ποινσέτια, όπως είναι το εμπορικό όνομα του φυτού, ανθίζει την περίοδο των Χριστουγέννων και τα βράκτεά της σχηματίζουν το σχήμα ενός αστεριού. Γι' αυτό ονομάζεται αστέρι των Χριστουγέννων, καθώς και αστέρι της Βηθλεέμ. Το λουλούδι είναι τόσο δημοφιλές που ακόμη και έχει τη δική του ημέρα που φέρει το όνομά του. Έτσι, κάθε χρόνο στις 12 Δεκεμβρίου, γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα της Ποινσέτίας.

Περιγραφή

Στην άγρια κατάστασή της, η ποινσέτια είναι ένα αειθαλές θάμνο με ύψος έως 3–4 μ., σε αντίθεση με τα διακοσμητικά υβρίδια για εσωτερικούς χώρους, που φτάνουν σε ύψος μόνο 30–40 εκ.

Τα φύλλα της είναι ελλειπτικά με καθαρά καθορισμένες φλέβες και μακριά μίσχους. Στις κορυφές των βλαστών τα φύλλα αλλάζουν και σχηματίζουν μια ροζέτα, η οποία γίνεται κόκκινη και μοιάζει με «αστέρι».

Το πραγματικό άνθος αποτελείται από πολλά μικρά ανθάκια που βρίσκονται στο κέντρο της χρωματιστής ροζέτας. Ανήκει στην οικογένεια Euphorbiaceae.

Τα πρώτα φυτά ήρθαν στην Ευρώπη το 1843 σε γλάστρα, με βλαστό μόνο 40 εκ. ύψος. Ως διακοσμητικό φυτό σε γλάστρα εκτράφηκε για πρώτη φορά στην Αμερική και από τότε έχει γίνει δημοφιλές σε όλο τον δυτικό κόσμο.

Εμπόριο ανθοκομίας

Λόγω του μεγάλου ενδιαφέροντος και της ζήτησης, εταιρείες ανθοκομίας στις ΗΠΑ, την Ολλανδία και τη Γερμανία εργάζονται συνεχώς σε νέες εκλεκτικές μεθόδους. Εκτός από τα κλασικά κόκκινα στις διάφορες αποχρώσεις τους, στην αγορά προσφέρονται επίσης ποινσέτιες με λευκά, κίτρινα, ροζ και μαρμαρυγιακά χρώματα.

Ένας από τους τρεις μεγαλύτερους παραγωγούς ποινσέτίας είναι η *Syngentaflowers*. Προσφέρει στην αγορά περισσότερα από 30 διαφορετικά υβρίδια ποινσέτίας. Περίπου το 20% της συνολικής αγοράς του φυτού στην Αμερική και την Ευρώπη αντιστοιχεί στον παγκόσμιο αγροβιομηχανικό όμιλο.

Η μεγάλη ανακάλυψη στην ευρωπαϊκή αγορά ανθοκομίας για τη *Syngentaflowers* ήρθε το 2008, όταν ο Γιόζεφ Φίσερ εντάχθηκε στην εταιρεία. Ο πατέρας και ο γιος Φίσερ ήταν οι πρώτοι που άρχισαν να προσφέρουν ποικιλίες *Πελαργόνιου* ανθεκτικές στη βακτηριακή μάρανση που προκαλείται από *Xanthomonas*, καθώς και το γνωστό υβρίδιο ποινσέτίας *Tango (Poinsettia)*. Ο Γιόζεφ Φίσερ είναι ένας από τους πρώτους στη βιομηχανία ανθοκομίας που μετατόπισε τη μαζική παραγωγή κηπευτικών και λουλουδιών για εσωτερικούς χώρους ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 στις Κανάριες Νήσους λόγω του ευνοϊκού κλίματος εκεί.

Εδώ και αρκετά χρόνια, η *Syngentaflowers* εργάζεται κυρίως για την προσφορά υβριδίων που απαιτούν χαμηλότερη θερμοκρασία καλλιέργειας προκειμένου να εξοικονομηθούν κόστη. Αυτό επηρεάζει επίσης και την καλλιέργεια σε οικιακές συνθήκες. Παραδοσιακά, η θερμοκρασία καλλιέργειας για την ποινσέτια είναι περίπου 21°C έως 24°C, αλλά υπάρχουν και υβρίδια στην αγορά που καλλιεργούνται στους 18°C.

Καλλιέργεια

Η ποινσέτια είναι ένα εξαιρετικά όμορφο αλλά απαιτητικό λουλούδι στην καλλιέργεια. Οι πιο συνηθισμένες ποικιλίες σε οικιακές συνθήκες είναι οι *Freedom*, *Cortez*, *Star* και *Lilo* και οι διάφορες χρωματικές τους μορφές. Τα τελευταία χρόνια, έχει κερδίσει επίσης δημοτικότητα η ποικιλία *Millennium* – με μεγάλα κόκκινα άνθη, επίσης εκτρεφόμενη από τον Φίσερ.

Η ποινσέτια αναπτύσσει φύλλωμα το καλοκαίρι, όταν η μέρα είναι μεγάλη, και αρχίζει να ανθίζει το χειμώνα (Δεκέμβριος–Φεβρουάριος), όταν η μέρα είναι μικρότερη. Το φυτό χρειάζεται επαρκή φως και θερμοκρασίες 17–21°C τη νύχτα και 20–24°C κατά τη διάρκεια της ημέρας. Θα πρέπει να αποφεύγονται ο άμεσος ηλιακός φωτισμός στο δωμάτιο, τα ρεύματα αέρα ή η εγγύτητα με θερμαντικές συσκευές.

Ασθένειες και παράσιτα

Η ποινσέτια προσβάλλεται από πολλά παράσιτα. Τα φύλλα της έχουν λεπτή επιδερμίδα και συχνά γίνονται θύματα της λευκής μύγας του θερμοκηπίου και των αφίδων. Στον έλεγχο της λευκής μύγας, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τουλάχιστον τρία προϊόντα προστασίας φυτών με ενεργές ουσίες από διαφορετικές ομάδες, όπως συνιστάται από τους ειδικούς προστασίας φυτών. Δεν υπάρχει καθολικό προϊόν για θεραπεία, επειδή η λευκή μύγα αλλάζει πολύ γρήγορα, ο κύκλος ζωής της είναι 7 ημέρες και μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα μπορεί να καταστρέψει το φυτό.

Το φυτό είναι επίσης πολύ ευαίσθητο σε ασθένειες της ρίζας – μυκητιακές και βακτηριακές λοιμώξεις, και επομένως είναι σκόπιμο το χρησιμοποιούμενο χώμα να είναι όσο το δυνατόν πιο καθαρό. Εάν υπάρχουν λοιμώξεις στο χώμα, οι ρίζες του λουλουδιού σαπίζουν γρήγορα και τα φύλλα του ξεραίνονται. Ο λόγος για αυτό είναι η αδυναμία των ριζών να απορροφούν σωστά το νερό.

Η θεραπεία περιλαμβάνει την πολύ γρήγορη αφαίρεση του φυτού, την αποκοπή των ασθενών τμημάτων των ριζών και την επεξεργασία με μυκητοκτόνο. Στη συνέχεια, η γλάστρα με την ποινσέτια μπορεί να τοποθετηθεί σε ζεστό και σκιερό μέρος και να γίνει πολυαιθυλενικό κάλυμμα για να μειωθεί η εξάτμιση, γιατί διαφορετικά το φυτό μπορεί να χάσει τα φύλλα του.

Χριστουγεννιάτικος θρύλος

Το βαθυκόκκινο λουλούδι προέρχεται αρχικά από την Κεντρική και Νότια Αμερική και ήταν ήδη δημοφιλές στους Αζτέκους από τον 14ο έως τον 16ο αιώνα. Η άγρια μορφή του φυτού χρησιμοποιούνταν από αυτούς όχι μόνο ως διακόσμηση, αλλά και ως φαρμακευτικό φυτό και βαφή. Πολλοί θρύλοι περιβάλλουν το «Αστέρι των Αζτέκων», όπως ότι ήταν το αγαπημένο λουλούδι του Αζτέκου ηγεμόνα Μοντεζούμα. Πίστευε ότι τα άνω φύλλα του φυτού είχαν βραχεί από σταγόνες αίματος μιας τοπικής θεάς που πέθανε από ραγισμένη καρδιά, εξ ου και το κόκκινο χρώμα των άνω φύλλων. Η ποινσέτια ήρθε στην Ευρώπη στις αρχές του 18ου αιώνα από τον εξερευνητή Αλέξανδρο φον Χούμπολτ.

Η εμφάνιση του λουλουδιού στη χώρα των Αζτέκων συνδέεται με έναν όμορφο χριστουγεννιάτικο θρύλο. Παραμονή Χριστουγέννων, ένα φτωχό κορίτσι ήθελε πολύ να αφήσει κάποιου είδους δώρο μπροστά από ένα άγαλμα του Ιησού Χριστού σε μια μικρή μεξικανική πόλη, αλλά δεν είχε τίποτα να δώσει. «Ο Ιησούς θα δεχτεί οποιοδήποτε δώρο αρκεί να είναι από την καρδιά», την παρηγόρησε ο πατέρας της. Τότε το κορίτσι μάζεψε ξερά λουλούδια από το χωράφι και τα τοποθέτησε προσευχητικά μπροστά στο άγαλμα του Σωτήρα, και την παραμονή των Χριστουγέννων το ξερό μπουκέτο άνοιξε σε μεγάλα άνθη κόκκινου σκάρου.
